

Een alleenstaande minderjarige die gedurende de asielprocedure meerderjarig wordt, behoudt zijn recht op gezinshereniging

Een dergelijke aanvraag voor gezinshereniging moet echter worden ingediend binnen een redelijke termijn, die in beginsel drie maanden bedraagt, te rekenen vanaf de dag waarop de betrokken minderjarige als vluchteling werd erkend

Een Eritrese minderjarige die zonder begeleiding in Nederland is aangekomen, heeft op 26 februari 2014 een asielverzoek ingediend. Op 2 juni 2014 werd zij meerderjarig. Op 21 oktober 2014 heeft de Nederlandse staatssecretaris haar een asielvergunning verleend met een geldigheidsduur van vijf jaar en met terugwerkende kracht tot de datum van indiening van het asielverzoek. Op 23 december 2014 diende een Nederlandse organisatie die zich inzet voor vluchtelingen (VluchtelingenWerk Midden-Nederland) een aanvraag in voor een machtiging tot voorlopig verblijf ten behoeve van de ouders van de betrokkene (A en S) en haar drie minderjarige broers, in het kader van gezinshereniging met een alleenstaande minderjarige. Op 27 mei 2015 heeft de staatssecretaris die aanvraag afgewezen omdat de dochter van A en S op de datum van indiening daarvan meerderjarig was.

A en S betwisten die afwijzing. Om te bepalen of een persoon een „alleenstaande minderjarige” is in de zin van de Unierichtlijn inzake het recht op gezinshereniging¹ is volgens hen de datum van aankomst in de desbetreffende lidstaat beslissend. De staatssecretaris is daarentegen van mening dat in dit verband de datum waarop de aanvraag voor gezinshereniging is ingediend, beslissend is.

De rechtbank Den Haag, die over deze zaak moet oordelen, heeft een prejudiciële vraag gesteld aan het Hof van Justitie.

In zijn arrest van heden kwalificeert het Hof onderdanen van niet EU-landen en staatlozen **die op het tijdstip van hun aankomst op het grondgebied van een lidstaat en van indiening van hun asielverzoek in die staat jonger dan 18 jaar zijn**, in de loop van de asielprocedure meerderjarig worden en vervolgens worden erkend als vluchteling, als „minderjarigen”.

Het Hof herinnert er in dit verband aan dat de richtlijn voor vluchtelingen voorziet in gunstiger voorwaarden voor de uitoefening van het recht op gezinshereniging, aangezien hun situatie, vanwege de redenen die hen ertoe hebben gedwongen hun land te ontvluchten en die hen beletten aldaar een normaal gezinsleven te leiden, bijzondere aandacht vraagt. Meer in het bijzonder genieten alleenstaande minderjarige vluchtelingen een recht op een dergelijke gezinshereniging dat de lidstaten geen beoordelingsmarge laat.

Voorts stelt het Hof vast dat, hoewel de richtlijn niet uitdrukkelijk bepaalt tot welk tijdstip een vluchteling, teneinde in aanmerking te kunnen komen voor het specifieke recht op gezinshereniging², minderjarig moet zijn, het niet ter beoordeling van de lidstaten zelf kan worden gelaten om dat tijdstip te bepalen.

¹ Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 (PB 2003, L 251, blz. 12, met rectificatie in PB 2012, L 71, blz. 55).

² Artikel 10, lid 3, onder a), van de richtlijn.

Wat meer specifiek de vraag betreft wat uiteindelijk het tijdstip is op basis waarvan de leeftijd van een vluchteling moet worden beoordeeld opdat deze kan worden aangemerkt als minderjarige en dus aanspraak kan maken op het specifieke recht op gezinshereniging, onderzoekt het Hof de bewoordingen, de opzet en het doel van die richtlijn, rekening houdend met de regelgevingscontext waarin deze is opgenomen en met de algemene beginselen van Unierecht.

Volgens het Hof zou het feit dat het recht op gezinshereniging afhankelijk wordt gesteld van het tijdstip waarop de bevoegde nationale autoriteit formeel besluit om de betrokkene als vluchteling te erkennen, en daarmee van de snelheid die die autoriteit bij de behandeling van het verzoek om internationale bescherming aan de dag legt, afbreuk doen aan de nuttige werking van het recht op gezinshereniging. Dat zou niet alleen indruisen tegen het doel van de richtlijn – het bevorderen van gezinshereniging en in dit verband bieden van bijzondere bescherming (met name aan alleenstaande minderjarigen) – maar ook tegen de beginselen van gelijke behandeling en rechtszekerheid. Een dergelijke uitlegging zou immers tot gevolg hebben dat twee alleenstaande minderjarige vluchtelingen van dezelfde leeftijd, die op hetzelfde tijdstip een verzoek om internationale bescherming indienen, verschillend kunnen worden behandeld naargelang van de behandelingsduur van die verzoeken. Bovendien zou een dergelijke uitlegging het voor een alleenstaande minderjarige die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, absoluut onvoorzienbaar maken of hij in aanmerking zal komen voor het recht op gezinshereniging met zijn ouders, hetgeen de rechtszekerheid kan ondermijnen.

Wanneer voor de beoordeling van de leeftijd van een vluchteling daarentegen de datum van indiening van het verzoek om internationale bescherming als uitgangspunt wordt genomen, kan een gelijke en voorzienbare behandeling worden gewaarborgd van alle verzoekers die zich in chronologisch opzicht in dezelfde situatie bevinden, doordat zo wordt verzekerd dat de slaagkansen van de aanvraag voor gezinshereniging voornamelijk zullen afhangen van factoren die verband houden met de verzoeker en niet met de betrokken overheidsinstantie (zoals de behandelingsduur van het verzoek om internationale bescherming of van de aanvraag voor gezinshereniging).

Het Hof preciseert evenwel dat in een dergelijke situatie **de aanvraag voor gezinshereniging binnen een redelijke termijn moet worden ingediend, te weten in beginsel binnen drie maanden na de dag waarop de betrokken minderjarige is erkend als vluchteling.**

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught 📞 (+352) 4303 2170